

*Ярмолинецька централізована бібліотечна
система*

Бібліотека-філіал с.Правдівка

Події і люди в житті правдівського краю

Енциклопедичний довідник

2015

ББК 92.4 (4 УКР-ХМЕ)

П 44

Події і люди в житті правдівського краю:
енциклопедичний довідник/ Ярмолинецька ЦБС; б-ф
с.Правдівка, упоряд. Іваниця В.К. – Правдівка, 2015 . – 30 с.:
фото.

*В енциклопедичному довіднику подано МАТЕРІАЛИ з широкого кола
питань, відомостей і довідок на різні теми про Правдівку. Читач
дізнається про цікаві факти та події, що відбувалися в селі.
Енциклопедичний довідник розташований в алфавітному порядку
не пов'язаних між собою статей та назв.
Видання розраховане на широке коло читачів.*

Упорядник: Іваниця В.К
Комп'ютерний набір: Іваниця В.К.,
Відповідальна за випуск: Гриб М. А.,
директор Ярмолинецької ЦБС

© БФ с. Правдівка, 2015

**«Мало любити свій край,
його потрібно ще й знати»**

Мій край, моя земля.

Правдівка... рідне, миле серцю село. Чарівний і затишний куточок, що здавна славиться своєю розкішною природою, квітучими садами. Зеленими дібровами, а найбільше працьовитими людьми. І куди б не закидала нас доля, ми завжди з ним, знову і знову повертаємось до нього!

Вертаємось бо кохаємо його щиро, віддано і ніжно.

Село Правдівка відоме ще із XVII ст.

Татаринці (1784), Татар (1805р), Татариска (поч. XIX ст), Татаринці (1926р), Правдівка (1946р), Правдовка (1956р).

Колишня назва мотивована прізвиськом відетнонімного походження Татар, Татарин.

Сучасна назва емоційно – експресивна з позитивним забарвленням, село перейняло назву місцевої артілі імені газети «Правда» (С.Д. Бабишин).

Село Правдівка до 1947 року складалося з двох сіл – Татаринці і Вовча, які розділялися навпіл старовинним козацьким шляхом. Розташоване на лівому березі річки Ушки або малої Ушиці. Віддаль до обласного центру – 22 км, до районного – 8 км. До найближчої залізничної станції (Ярмолинці) – 15 км. Кількість населення на 01.01.20015 року – 882 особи, які мешкають у 408 будинках.

Село Правдівка розміщене на Волино-Подільському плато. Волино-Подільське плато порізане не глибокими балками. Балки чергуються з невеликими косогорами і не значними впадинами.

Волино-Подільське плато має нахил на південь і на північ. Основні ґрунти місцевості – чорноземи масивні, малогумосні. Трапляються ґрунти дерно-глеєві на берегах рік – торфовища.

А

Автозаправка

В 1999 році, дотримуючись європейських стандартів, автозаправки були реконструйовані і набули нового вигляду. В даний час у с. Правдівка функціонує одна новозбудована автозаправка, яка розпочала свою роботу в 2006 році. Це є ТОВ «Фаро». Тут можна не тільки заправляти машини чи інший вид транспорту, а ще придбати необхідні в дорозі речі, продукти, охолоджуючі напої чи гарячу каву.

Б

Бібліотека

1926 рік травень

Рік заснування Правдівської бібліотеки. Із розповідей старожилів це була хата-читальня при сільському клубі.

1935 рік

Бібліотеку перенесено в іншу хату-читальню і завідувала нею Сороката Вацлава Петрівна

1947 рік

Бібліотека знаходиться в одному приміщенні з конторою колгоспу. Завідуюча досвідчений спеціаліст, справжній ентузіаст бібліотечної справи Альошко Леоніда Карлівна

1953 рік

Бібліотеку перенесено в приміщення колишнього медпункту. Це дві невеликі кімнати. Книжковий фонд – 3715 примірників і відвідувало бібліотеку 311 читачів

1957 рік

Перенесено бібліотеку до нового клубу. Це одна велика кімната. Фонд книг зріс до 8700 екземплярів. Читачів 608

1978 рік

4 січня, бібліотека села Правдівка перейшла на централізовану систему бібліотечного обслуговування

1984 рік

Леоніда Карлівна пішла на заслужений відпочинок, завідуючою бібліотекою прийшла Іваниця Валентина Кіндратівна, яка працює і в даний час

2004 рік

Перенесено до нового приміщення, де розмістили медпункт і Правдівський БК. Зроблено ремонт

2007 рік

Творча лабораторія «Бібліотека та місцеве самоврядування». Гостями семінару були голова села Бучний В.В та заступник директора по науковій частині Хмельницької ОУНБ В.Маковська

17 червня 2010 рік

На базі бібліотеки-філіалу

ств

орено заклад бібліотека-музей Народного побуту. Зараз це народознавча кімната «Світлиця»

2010 рік

У бібліотеці-музеї побувала делегація з Хмельницької МЦБС

2010 рік

За результатами конкурсу «Бібліомагія» - посіла I місце серед бібліотек району

2011 рвк

Досвід переймали сільські бібліотекарі Городоцької ЦБС;

2012 рік

Завдяки проекту «Школа радісного читання», підтримку в якому отримала завдяки МФ «Відродження», бібліотека поповнилася на 139 нових книг та 11 назв періодичних видань на загальну суму 5 тис.

2012 рік

В бібліотеці побували учасники Літньої школи керівника

2012 рік

Бібліотека переможець конкурсу на кращу сільську бібліотеку області «Бібліотека року». З метою обміну досвідом роботи бібліотеку відвідали делегації фахівців з міста Хмельницького, Городка, Кам'янця-Подільського.

Будинок культури

В 1926 р в селі було побудовано клуб.

В 1929 р. це приміщення передали школі. В селі відкрились два клуби, які розміщувались в селянських хатах.. при клубах діяли гуртки: художньої самодіяльності, співочий, драматичний, художньої вишивки, духовий оркестр. В них приймали участь молодь та інтелігенція села.

Учасники художньої самодіяльності приймали участь в районних олімпіадах. За кращі виступи одержували грамоти та подарунки. Ставили п'єси «Наталка Полтавка», «Мартин Боруля» та інші.

1935 р – завідувача клубом Сороката Вацлава Петрівна та Брико С.

1957 рік – збудований новий клуб на 350 місць на честь 40-вих роковин Великого Жовтня. Проводяться різні тематичні заходи, концерти художньої самодіяльності як в себе, так із виїздами в інші райони. Працював драматичний гурток, керівником якого була ветеран бібліотечної справи Альошко Леоніда Карлівна. Ветеранами клубної справи були Манастирський Василь Петрович та Куцак Микола Степанович.

Протягом багатьох років сільський будинок культури очолював Повх Іван (18.08.1976-1984рр) та Замогильний Віктор Савович (1984-2002рр.), діяли хор, вокальний ансамбль, музичні колективи.

2005 рік – СБК перенесено до нового приміщення. Директорами СБК були Хрущ Ігор, Горбатюк Ю.В.

Починаючи з 26.11.2006 року з Горбатюком Юрієм працює художній керівник Ястремська Катерина Іванівна, яка очолює цю посаду в даний час.

З 08.2008 року директором СБК і по даний час працює Хрущ Михайло Миколайович.

Традиційним стало проведення урочистих та культурних заходів, вечорів відпочинку, зустрічей молоді з людьми праці, влаштування художніх виставок на честь державних свят.

В

Ветлікарня

Довгі роки її головним лікарем був Басалюк Іван Дмитрович, який ставив у стрій поранених та скалічених коней на фронті.

Правдівська дільнична лікарня ветеринарної медицини

Ярмолинецького району Хмельницької області, побудована в 1995 році.

Будівництво господарським способом здійснювали – колективне сільськогосподарське підприємство «Колос» та районне

підприємство (лікарня) - голова правління КСП Лохвицький Павло Тимофійович, головний лікар ветеринарної медицини Ярмолинецького району Петров Микола Афанасійович.

Будівництво виробничої бази лікарні стало можливим при активній практичній участі:

Достоевського Павла Петровича – начальника головного управління ветеринарної медицини – головного державного інспектора ветеринарної медицини України.

Цица Віталія Петровича – заступника голови Хмельницької облдержадміністрації;

Дзіковського Віктора Миколайовича – начальника обласного управління ветеринарної медицини;

Дерев'янка Олександра Олексійовича - голови Ярмолинецької райдержадміністрації.

Завідуючими ветлікарні були;

Рогачевський та Халаменда В.Л. їх заступниками Овод А.В, Лобода С.А.

В даний час працює завідуючою Копистко Олена Миколаївна, яка понад 40 років працювала фельдшером.

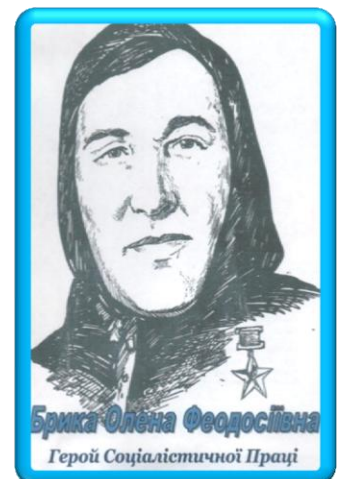
Видатні постаті села

Село Правдівка славиться своїми працюючими людьми. Тут вирости і вирощували високі врожаї три Герої Соціалістичної Праці, три видатних жінки-хлібороби;

Брико Олена Антонівна – Герой Соціалістичної Праці.

Народилася 17 березня 1914 року в с.Правдівка в бідній селянській сім'ї. До війни працювала в ланці, а після війни стала ланковою. За досягнуті високі успіхи у вирощуванні хліба у важкі 1946-1947 роки О.А. Брико було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці.

Померла 20.09.1980 року і похована у рідному селі.

Крамар Марія Трохимівна – Герой Соціалістичної Праці.

Народилася 11 квітня 1913 року в с.Правдівка Ярмолинецького району. Залишившись сиротою з дитинства, важкою працею, вона заробляла на проживання собі і своїм малолітнім сестрам.

Тяжко і голодно пережили окупацію.

Після закінчення війни очолила рілньничу ланку. За вирощування високих врожаїв зернових культур, зокрема жита сорту «Таращанське» понад 31 центнер з гектара в 1948 році була удостоєна звання Героя

Соціалістичної Праці. Орденами та медалями були відзначені також члени її ланки.

Померла 12 листопада 1988 року. Похована в рідному селі.

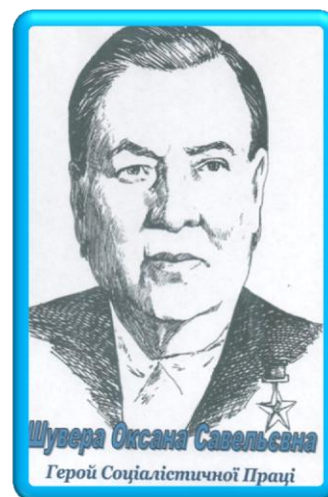
Шувера Оксана Савеліївна – Герой Соціалістичної Праці

Народилася 5 березня 1903 році в бідній селянській сім'ї в с. Правдівка Ярмолинецького району.

Після війни очолила ланку рілньничої бригади, яка в 1945 році на площі 9.17 гектарів зібрала по 446 центнерів цукрових буряків, а в 1947 році по 553 центнерів з гектара. За такі досягнення Оксана Савеліївна була удостоєна звання Героя Соціалістичної Праці.

Шувера О.С неодноразово обиралась депутатом обласної Ради, депутатом Верховної Ради УРСР двох скликань. Нагороджена багатьма орденами і медалями.

Померла О.С. Шувера 9 березня 1987 року і похована в рідному селі .

Савіді Антон Харлампович

Народився – 1906 рік. Національність – грек.

Вчорашній офіцер-фронтовик очолив колгосп з 1950 року. Він проявив себе як здібний, талановитий організатор колгоспного виробництва. Господарство було неодноразовим призером не тільки щорічних районних, обласних, республіканських, а й Всесоюзних сільськогосподарських виставок. Колгосп став мільйонером, а суперником у змаганні був Городоцький колектив села Лісоводи під керівництвом Героя Соціалістичної Праці Ткачука Григорія Івановича.

В 1957 році на одну фуражну корову надоєно по 2.9 тис. кг. молока. М'яса дано по 71.1 цнт. на 100 га сільськогосподарських угідь, в тому числі 32.8 цнт. свинини.

Доярка Олена Лиса в 1956 році надоїла від закріпленої групи корів по 3800 кг. молока і стала учасником Всесоюзної с/г виставки в Москві.

За часів його роботи були збудовані сільський будинок культури, контора колгоспу, універмаг (пізніше кошти райпотребспілка повернула колгоспу), пам'ятник воїнам, які загинули за визволення нашого району (1955р), обеліск слави полеглим на фронтах воїнам-односельцям (1965р).

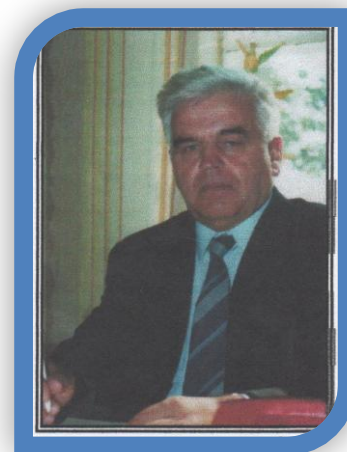

Працював Антон Харлампович в господарстві ще рік після виходу на пенсію. Звільнився в березні 1967 році.

Помер у 1986 році. Похоронений у Ярмолинцях.

Лохвицький Павло Тимофійович

Не багато на Ярмолинеччині та й на Поділлі керівників, в господарюванні які могли б зрівнятися з Павлом Тимофійовичем Лохвицьким – заслуженим працівником сільського господарства України, справжнім Господарем з великої літери.

Народився він 22 листопада 1940 року в с.Пирогівці Віньковецького району Хмельницької області в сім'ї колгоспника. Зінківську середню школу закінчив у 1958 році.

Після закінчення школи пішов працювати в колгосп ім.Петровського с.Петраші обліковцем рілльничої бригади, а пізніше завідувачим ферми ВРХ і свиней, а з 1963 року – зоотехніком.

З 1961 до 1967 року заочно навчався у Кам'янець-Подільському сільськогосподарському інституті за спеціальністю зоотехнія.

Все своє подальше життя Павло Тимофійович присвятив сільському господарству.

Останнє місце роботи з 6 вересня 1986 року по 25 вересня 2005 року – голова колгоспу ім. Ленінської Правди, який у 2000 році було реорганізовано у ПОП «Колос».

За успіхи у праці, за досягнуті високі показники у сільсько-господарському виробництві, за багаторічну сумлінну працю багаторазово був відзначений дипломом на занесення на районну Дошку пошани «Працею звеличені», та нагороджений багатьма Почесними Грамотами, Орденами «Знак Пошани та «Трудового Червоного Прапора».

А 05.05.1993 року отримав Почесне звання «Заслужений працівник сільського господарства України» присвоєно Указом Президента України. Трагічно загинув 25 вересня 2005 р.

Атаман Володимир Петрович, відомий український хоровий диригент і композитор. Народився в с.Правдівка 1924-1998рр. один з художніх керівників українського ансамблю пісні і танцю «Подільська» Хмельницької обласної філармонії. Його пісні часто звучать в аматорських колективах і на професійній сцені. Відійшов він у вічність 10 грудня 1998-го.

Дехтяр Іван Іванович – заслужений вчитель України, народний цілитель.

Народився 27 травня в революцію і революціонером у доручених справах залишався впродовж життя. А його життя – це педагогічна діяльність, війна і технічна творчість. І. І. Дехтяр за своє трудове життя встиг засвітитися яскравою зіркою як педагог, кібернетик, авіатор, доктор народної медицини, палкий коханець.

Нагороджений двома орденами – Леніна і Трудового Червоного Прапора, дипломати, грамотами від Міністерства освіти, державних Комітетів.

Помер в м.Хмельницькому і там похоронений.

Левицька Софія Пилипівна - художниця. Народилася в селі Вихилівка Проскурівського повіту, тепер Ярмолинецького району. В дитинстві почала малювати.

У 1892 році Софія вийшла заміж за лікаря Малиновського і переїхала до Житомира.

Після переїзду знову до Києва вона сповна віддається малюванню. В 30 років Софія виїжджає до Парижу для завершення художньої освіти.

В 1905 році закінчує Паризьку Академію мистецтв, стає активною учасницею Паризьких мистецьких виставок.

В 1911 році в «Осінньому салоні» її картина « Білий одноріг в райському саду» отримала високу оцінку фахівців.

Творча спадщина художниці чимала. Це сотні творів – великі композиції, портрети, ілюстрації. Художниця померла 20 вересня 1937 в Парижі.

Левицький Модест Пилипович - лікар з душею письменника.

Народився 25 липня 1866 році в селі Вихилівка Ярмолинецького району, Український письменник та громадський діяч. Закінчив історико-філологічний факультет Київського університету в 1888 році, а в 1893 році закінчує і медичний факультет. Працював лікарем у Ковелі, Києві. В 1919 році стає радником, потім головою української дипломатичної місії у Греції. На початку 1920-их років працював лектором і лікарем Української Господарської Академії в Подебрадах (Чехія), звідки у 1927 році переїжджає до Луцька. Друкуватися Модест Пилипович почав з 1901 року. Свої спогади Модест Пилипович почав у оповідання «Шкільні товариші», «Казенні діти» (1920) та інші.

Помер 16 червня 1932 року в м.Луцьк.

Сельський Володимир Олександрович – видатний геофізик.

Народився 13 жовтня 1883 року в мальовничому селі Вихилівка Ярмолинецького району, що на Хмельниччині.

Після навчання у церковно-приходській школі навчався у Кам'янець-Подільській духовній семінарії. Згодом стає студентом фізико-математичного факультету Київського державного університету. Після його закінчення у 1909 році, залишається працювати на кафедрі.

1912-1914рр Сельський працює асистентом у Варшавському університеті.

1922-28рр Сельський очолює організований ним нафтовий інститут в м.Грозному.

У 1945 році академік переїжджає на Україну, до Львова.

Тут він організовує в місцевому університеті та в політехнічному інституті кафедру геофізики, відділ геофізики у Львівському філіалі Академії наук України.

Кафедрою Львівського політехнічного інституту В.Сельський керував до кінця життя. Помер 18 лютого 1951 року. Похований у м. Львів.

➤ **Галицький Іван Федорович**

Народився 1925 року. Освіта – Одеська вища Парти́йна школа.

Після закінчення школи був зарахований до діючої армії.

1943 року пройшов прискорені курси сержантів.

1944 року був комісований за поранення. Воював у 475 стрілецькому полку.

Приймав участь у битвах за Дніпро, Бородаївський плацдарм, нагороджений багатьма орденами та медалями.

Після Дня Перемоги працював секретарем та головою Правдівської сільської ради. Понад 20 років очолював Ярмолинецький районний відділ культури, був депутатом районної ради, а перебуваючи на пенсії очолював сільську раду ветеранів.

Помер 5 січня 2002 року.

Похоронений в с. Правдівка.

➤ **Горобець Микола Опанасович** – композитор, вчитель, краєзнавець, громадський діяч,.

Народився 05.01.1949 року. Це була світла і чуйна людина.

Це людина, яка всього в житті досягла сама, а досяг він багато чого: освіта, улюблена робота, сподвижницька праця краєзнавця і поетичні здобутки, повага і любов друзів і сім'ї. Це людина, яка жила своїм розумом і чесною працею, для

якої нормою стала сувора вимогливість до себе, готовність взяти будь-який труд на свої плечі і довести розпочате до кінця.

Він був активним членом літературного клубу «Автограф», який працює при Ярмолинецькій районній бібліотеці. Збірка віршів, віршованих епіграм, пісенних творів М. Горобця «Добра вам, люди» вийшла у світ в 2009 році. Його пам'ятатимуть як прекрасну людину,

небайдужу людину, активного учасника громадських подій, патріота своєї Правдівки.

Дуже щиро мріяв написати книгу-історію своєї рідної Правдівки. Але раптова смерть перекреслила всі його плани.

Помер Микола Опанасович 24 травня 2015 року. Похоронений у своєму рідному селі.

Із сіл Правдівка та Вихилівка вийшли багато талановитих, висококваліфікованих працівників, які внесли свій вклад в розвиток села і працюють в даний час на різних ділянках народного господарства, в медицині, науці, культурі тощо. Серед них:

- *Андрусь Надія Володимирівна* – 1952р.н, лікар, кандидат медичних наук, проживає в м. Хмельницькому;
- *Романішин Олександр Юхимович* – 1959 р.н., - інженер, кандидат сільськогосподарських наук, працює в ЖНАЕУ;
- *Сівко Віталій Йосипович* – 1953 р.н., - декан образотворчого мистецтва в одному із Київських ВУЗів;
- *Альошко Петро Костянтинович*- 1943 р.н., - полковник, працював начальником Хмельницької ДАІ (нині покійний).
- *Цвігун Анатолій Павлович* – 1947 р.н. – випускник Донецького військово-політичного училища, полковник СБУ м. Гостомель, Київської області;
- *Романішин Анатолій Юхимович* – 1946 р.н., - випускник Курганського військово-політичного училища. Закінчив військово-політичну академію ім. Леніна в Москві. Підполковник. Працював викладачем Курганського ВПУ.
- *Мармій Володимир Григорович* – 1966 р.н., - випускник Калінінського вищого військово-інженерного училища. Полковник, заступник училища по інженерній підготовці. Жив у місці м. Кетов Нижегородської області.
- *Галицький Олександр Іванович* - 1944 р.н.,- випускник Житомирського зенітно-ракетного училища. Підполковник, трагічно загинув під час військових навчань.

Славиться село Правдівка і своїми талановитими людьми;

Боричко Неоніла Карлівна. Тут мешкає вишивальниця Боричко Н.К яка народилася в с. Правдівка (1 грудня 1944р), весь час проживала і працювала в рідному селі. В рідному селі майстриню знають усі. Вона вишиває ікони та картини релігійного спрямування, а також картини флористичного та зооморфного

напрямку. Найкращими роботами є «Святий Миколай», «Княгиня Ольга», «Святе Сімейство», «Остробрамська Божя Матір», «Різдвяна зоря».

Неодноразово приймала участь у районних та обласних виставках декоративно-прикладного мистецтва та була відзначена грамотами і подяками. Плідно працює майстриня не тільки з кольоровими нитками та голкою – ще

вона пише вірші.

Ось з них:

Сиджу до півночі – тихенько співаю,
Лики святих залюбки вишиваю,
І не знала не думала я,
Що вишивання – це доля моля.
Швидко, збігає день зимовий
І я поринаю у світ казковий
Знову в руках – свята вишиванка,
Знову щаслива я буду до ранку.

Костенко Світлана Володимирівна – вчитель образотворчого мистецтва і художньої культури в Правдівській ЗОШ І-ІІІ ст. Рік народження 1965. Любить займатися сама та навчає дітей творчості. Прививає любов до мистецтва, історичної спадщини українського народу. Хобі – художня обробка шкіри. Приймає участь в різноманітних районних, обласних та Всеукраїнських конкурсах народної творчості. В 2013 робота вихованців гуртка «Умілі руки» під керівництвом Костенко С.В стали переможцем

Всеукраїнського конкурсу декоративно-ужиткового і образотворчого мистецтва «Знай і люби свій край»

Сорокати́й Володи́мир Карлови́ч – народився 1938 року в с.Правдівка. працював газоелектрозварювальником і поєднував роботу із творчістю. Його захоплення – художня різьба по дереву. Різьблені вироби неодноразово виставлялися на виставках декоративно-ужиткового мистецтва та захоплювали відвідувачів.

Визволення

Село було визволено від німецьких окупантів 26 березня 1944 року. Увійшли в село воїни другої гвардійської військово-повітряної дивізії. Збитки, заподіяні фашистами громадянам, були величезні, зруйновано громадські приміщення, три житлових будинки, не залишилось техніки і тяглової худоби. Посівну весну 1944 року здійснювали вручну і на коровах, які залишилися. Вся робота лягла на плечі жінок та дітей.

Д

Дитячий садок «Казочка»

Колгоспний дитячий садок-ясла функціонував до 1995 року.

Завідуюча Боричко Ніна Степанівна.

В даний час на території функціонує ДНЗ «Казочка», який розпочав свою роботу 01.06.2002 року. Головою села був Бучний В.В.

завідуюча Кравчук О.П, яка працює по даний час.

ДНЗ відвідує 20 вихованців. Колектив ДНЗ є такий;

➤ Вихователі;

■ Фасуляк Алла Вікторівна;

■ Гуменюк Інна Олегівна;

➤ Помічник вихователя;

■ Хохуляк Надія Степанівна;

➤ Музичний керівник;

■ Осико Олександр Олександрович;

➤ Кухар;

■ Вільчинська Леоніда Петрівна.

Навчання і виховання дітей проводиться за програмами «Українське дошкілля», «Впевнений старт» та базовим компонентом дошкільної освіти. В садочку організоване трьох разове харчування.

Для дітей створено гарне розвиваюче середовище – ігровий та фізкультурний майданчик. Дітки почувають себе вільно і комфортно. Ветерани праці дитячого садка Лобода Т.П, Романішина О.П та Ткачишина Г.А.

М

Магазини:

В селі існує 9 магазинів:

- ↗ Крамниця (2003р);
- ↗ Кафе-бар «Дружба» (1992р);
- ↗ Кафе-бар «Смачні пиріжки» (2011р);
- ↗ Кафе «Пиріжковий рай» (2009р);
- ↗ Магазин «Вина Криму» (2012р);
- ↗ Кафе «Пиріжки» (2003р);
- ↗ Магазин «Дар» (2001р);
- ↗ Магазин «Продукти» (1992р);
- ↗ Кафе-бар «Тет-а-тет» (2005р).

Музеї

Історико-краєзнавчий музей Бойової слави Правдівської ЗОШ І-ІІІ ст. Знаходиться в приміщенні школи. Музей

сформований 26.11.2004 року. Експонати – особисті речі воїнів-земляків. Кількість – 120 експонатів основного музейного фонду, 13 експонатів - науково-допоміжного фонду.

О

Окупація

22 березня 1941 року розпочалася кровопролитна Велика Вітчизняна війна. Чорні крила війни закрили сонце. Кров'ю і пожежами котилася війна по нашій рідній землі.

Сільськогосподарські машини були виведені з ладу відступаючими військами, а худобу відігнали на схід.

8 липня 1941 року в село вступили німецькі війська – настав окупаційний режим. Загарбники грабували все майно, худобу, птицю. Почалося насильне вивезення на роботу в Німеччину. В приміщенні школи розмістився бауер з Німеччини.

П

Пам'ятники

На території села знаходяться пам'ятники: Обеліск слави полеглим на фронтах воїнам-односельцям – збудований 1965 р.

Пам'ятник воїнам, які загинули за визволення нашого району у березні 1944 року.

Це братська

могила в центрі села. Збудований в 1955 році.

Пам'ятний знак «Жертвам Голодомору» – відкрито – 22 листопада 2008 року.

Цей рік – 2008 проголошений Роком пам'яті жертв Голодомору.

Пошта

В 1958 році пошту очолила Монастирська Євгена Парфентіївна (1958-1981рр.).

Вона розмістилася в глинобитній хаті біля Баран Аделі (в теперішній час – це поворот до млина, стоїть криниця).

В 1960 році побудований новий будинок контори колгоспу (зараз вулиця Шляхова) де ще розмістилися сільська рада, пошта, зберкаса, АТС.

З 1981 року на пошті працювали; Замогильна Галина, Обуховська Валентина, Зюбрій Валентина. Слободян Алла працює в даний час.

С

Сільська рада

До складу сільської ради входять два села: Правдівка та Вихилівка.

Загальна площа території 3037.4 га, в т.ч. орної землі 2680га, лісів – 36 га, ставків – 25 га.

На 01.01.2015 року

Населення – 1068 чоловік;

Чоловіків – 490;

Жінок – 578.

Після громадянської війни в 1925 році, в травні в селі було створено земельний комітет та комітет незаможних селян. Головою земельного комітету був Сторожук Прокіп, а головою комнезаму Борщ Денис. Комітети наділяли селянам землю по 0.75 га на душу. Була організована каса взаємодопомоги, яка допомагала насінням та інвентарем. Ці комітети проіснували до колективізації.

В 1929 році в селі організувався в Татаринцях перший колгосп «Вперед». Головою колгоспу був Шувера Прокіп.

В 1930 році організувався другий колгосп «Правда».

Головою був Колісник Петро. Головою сільської ради був Лушак Йосип.

До 1950 р на території теперішньої Правдівки існувало два колгоспи одна сільська рада.

Всіма процесами на селі керувала сільська рада, яку в після воєнний час очолювали Альошко Тимофій Наумович, Яровець Наум Іванович, Борщ Денис Йосипович, Пугач Дмитро Григорович, Петрик Василь Іванович, Сторожук Юлія Володимирівна.

Мало не 30 років сільським головою працював Малюта Володимир Євгенович. Зараз головою села обрано Бучного Володимира Віталійовича. (2000 рік по теперішній час.)

Секретарями сільської ради були; Гуменюк Зінаїда Григорівна, Крук Марія Василівна, Бурдаш Микола Юхимович. А в даний час – Ходак Галина Миколаївна.

Бухгалтером сільської ради вже понад 30 років працює Казьмін Ганна Броніславівна.

Сільське господарство

На території Правдівської сільської ради працює приватно-орендне підприємство «Колос», яке було утворене в результаті реорганізації КСП «Колос» 21 березня 2000 року. Директором ПОП «Колос» Лохвицький Павло Тимофійович. З 2005 року по даний час директором ПОП «Колос» - Лохвицький Олег Павлович.

Селянсько-фермерське господарство «Поділля» - директор Лохвицький Олег Павлович. Утворено в 1999 році.

В 2000 році одноосібників було 11 чоловік. Господарювали на 30 гектарах землі. На даний час (2015 рік) одноосібників 42 чоловіки і господарюють на 127 гектарах землі.

Ф

ФАП

До початку війни в селі був медичний пункт, обслуговував населення один фельдшер. Довгий час медичний пункт був у пристосованому приміщенні (сільська хата де на 2015 рік проживає Осика Олександр Петрович). Фельдшером був Капуста. Після цього медпункт перенесли у куркульську хату, де проживав Брико Йосип, якого вислали, як куркуля. Фельдшером довгий час був Коваль Петро. За здоров'ям дорослих та маленьких пацієнтів вела нагляд ветеран медичної справи Манастирська Марія Василівна.

Добру згадку про себе залишив фельдшер Горбатюк Віктор Михайлович (1979-1997рр.) в 2005 році ФАП перенесено до нового приміщення, який забезпечений необхідним медичним обладнанням та медичними препаратами. Ефективну медичну допомогу населенню протягом багатьох років надають фельдшер Горбатюк Світлана Михалівна (1979 по даний час) та акушерка Малюта Віра Василівна (1997 по даний час).

Х

Храм духовності

В червні 2002 року прийнято рішення про утворення Української Православної церкви Київського Патріархату «Віри, Надії, Любові та матері їх Софії» (настоятель церкви отець Василь – в миру Стус Василь Михайлович).

З початку церква розмістилася в житловому будинку Терлецької Анастасії. Потім у кімнаті сільського будинку культури.

Перебуваючи у аварійному стані, сільський будинок культури було зруйновано, а будівельні матеріали були використані на будівництво нової церкви, яке розпочалося в 2003 році. Будувалася нова церква на пожертви прихожан та на спонсорську допомогу.

25 листопада 2012 року відкрили нову церкву «Віри, Надії, Любові та матері їх Софії».

III

Школа загально-освітня I-III ст.

До 1912 року школи в селі не було і діти навчалися в церковно-приходській школі містечка Шарівка.

В 1913 році закінчено будівництво земської школи і відкрито початкову школу. Вчителів було двоє Марфа і Сіма Зелінські. Навчалася біля 80 учнів в чотирьох класах.

Приблизно в 1930-1935 рр. наша школа стала семирічною, в якій навчалася до 200 учнів.

Під час окупації села німцями школа продовжувала працювати. Багато перемін відбулося в повоєнні роки. Змінювався педколектив, дирекція, учні. Школа стала восьмирічною.

А в 1993 році реорганізовано в середню.

Директор школи Безушко В.І.. Десятки школярів із сусідніх шкіл стали мати можливість здобувати середню освіту в Правдівській школі.

1999 рік. Школа святкує новосілля в приміщенні за сприяння Заслуженого працівника с/г, голови правління КСП «Колос» Лохвицького Павла Тимофійовича.

Школа має просторі кабінети, бібліотеку, столову, майстерню, ігрова кімната для учнів початкових класів. Гордістю школи є спортивний зал.

2008 рік. Школа відсвяткувала своє 95-річчя.

2013 рік. Школа святкує 100-річчя. Директор Лохвицька Т.В.

2014 рік. Школу перейменовано Правдівська ЗОШ І-ІІІ ст.. ім.. Лохвицького П.Т.

Школа стала справжньою кузнею гартування волі, сили духу, та працелюбності. З її стін вийшли педагоги і медики, інженери і фінансисти, хлібороби та робітники, які прославляють рідний край здобутками на ниві освіти, охорони здоров'я, в заводських цехах та хлібному полі.

Своїми успіхами вони завдячують рідній школі та педагогам.

Топоніміка села Правдівка

Назви та їх походження

Коли в нашому селі (стара назва Татаринці та Вовча) з роками пройшло розшарування жителів на багатих та бідних, останні часто наймалися до заможних збирати хліб, косити долини, розчищати ліс, шли на інші роботи. І якщо їх запитували куди їдуть працювати відповідали; на Качанову долину, Попову гору...

Із часом старі назви не зникли, а залишилися в народі, як своєрідні координати на місцевості. Вони приростають до поля чи лісу, якогось урочища чи пришляхової смуги.

Борщова та Адамкова долина, ставок зветься Барладиновим - назва походить від колишніх власників.

Пожежна долина – названа так через те, що власники не збирали пожнивні рештки, а спалювали їх.

Попова гора – назва походить від того, кому належав земельний наділ і знаходиться на границі полів с.Правдівки та с.Шарівки по праву сторну дороги із Правдівки на Вихилівку біля лісу.

Качанова долина – східна сторона траси Ярмолинці – Хмельницький за 2 км до села і 1.5 км в глиб полів. Стояла колись на стику Шарівських, Сутковецьких та Правдівських полів фігура полковника Качана – мабуть сподвижника визвольних битв – звідси походить назва.

Дві долини Палямарки - ділянки, що входили до церковного земельного наділу.

Одна з долин носить назву Фоси – бо там зростає очерет та верболіз.

Частина села зветься Цегольня – бо там колись був глиняний кар'єр і випалювали цеглу.

Ці назви склалися десятиліттями. І чим довше прижиті назви збережуться, тим триваліше життя.

(За даними дослідника, місцевого краєзнавця М.О. Горобця)

Річка

Річка Ушка або Мала Ушиця живиться навесні талими сніговими водами, влітку дощами, взимку підземними водами. У

водопостачанні річки велику роль відіграють підземні води, які залягають на глибині від 5 до 80 метрів. В місцях виходу на поверхню вони утворюють джерела. З розповідей старожилів наша річка була повноводною, водилися у ній в'юни, які живуть у чистій воді.

Греблі, які перегороджують русло річки Ушки, утворили мальовничий ставок.

А тепер – 2015 рік червень місяць розпочалося утворення нової греблі біля грушечки (місцева назва)

Список використаної літератури

1. Історія бібліотеки села Правдівка. – 2011 – 42с. фото
2. Літопис села Правдівка. - 2011 – 22 с. фото
3. Слободянюк П.Я. місцеве самоврядування Хмельниччини: нариси історії місцевих громад Ярмолинецького району
П.Я Слободянюк, Ю.А. Хоптяр; Хмельницька облрада;
Хмельницька облдержадміністрація – Хмельницький: Поділля,
2004. – 507 с: фото

Предметний покажчик

<i>Мій край, моя земля</i>	3
<i>А</i>	
<i>Автозаправка</i>	4
<i>Б</i>	
<i>Бібліотека</i>	4
<i>Будинок культури</i>	6
<i>В</i>	
<i>Ветлікарня</i>	7
<i>Видатні постаті села</i>	8
<i>Визволення</i>	17
<i>Д</i>	
<i>Дитячий садок</i>	18
<i>М</i>	
<i>Магазини</i>	19
<i>Музеї</i>	19
<i>О</i>	
<i>Окупація</i>	20
<i>П</i>	
<i>Пам'ятники</i>	20
<i>Пошта</i>	21
<i>С</i>	
<i>Сільська рада</i>	21
<i>Сільське господарство</i>	22
<i>Ф</i>	
<i>ФАП</i>	23
<i>Х</i>	
<i>Храм духовності</i>	23
<i>Ш</i>	
<i>Школа загальноосвітня І-ІІІ ст.</i>	24
<i>Топоніміка села Правдівки</i>	25
<i>Список використаної літератури</i>	28

Події і люди в житті правдівського краю

Відповідальна за випуск:

Гриб М.А.

Редагування:

Гриб М.А.

Комп'юрне опрацювання:

Іваниця В.К

Підписано до друку 2015р. Формат 21х14,7

Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman

Друк різнографією. Наклад 40 примірників.

Віддруковано з готового оригінал – макета Яромлинецька ЦРБ

Смт. Яромлинець, площа 600-річчя Яромлинець, 1а

